

Čínský pokrok v oblasti šesté generace bojových letounů

- editor007 | 28. června 2024

ČÍNA: Spojené státy se stále snaží udržet náskok ve vývoji bojových letounů nové generace, avšak podle amerického magazínu Defense News Čína již udělala významné kroky vpřed v oblasti vývoje šesté generace stíhacích letounů.

Po úspěšném zavedení páté generace stíhacích letounů F-22 Raptor americkým letectvem, které výrazně překonaly všechny předchozí modely, nyní svět čeká, kdo bude první, kdo uvede do provozu letouny šesté generace. Podle zpráv Defense News to vypadá, že Čína by mohla být v tomto závodě v popředí.

Čína je známá svou tajnostkářskou politikou v oblasti obranných technologií, přesto se objevily náznaky, že v oblasti vývoje šesté generace bojových letounů dosahuje značného pokroku. Nejvýraznějším důkazem může být vyjádření hlavního konstruktéra Chengdu Aircraft Design Institute při Čínské letecké průmyslové korporaci (AVIC) Wang Haifenga z ledna 2019. Wang v té době uvedl, že připravují výzkum letounu, který by měl být schopen bránit čínské nebe a moře do roku 2035. Wang také zmínil, že vývoj zahrnuje integraci umělé inteligence, zlepšené stealth technologie a všesměrové senzory.

Americký generál Mark Kelly z velitelství leteckých sil v roce 2022 prohlásil, že čínské snahy v této oblasti postupují podle plánu. „Celkově mají na šestou generaci bojových letounů velmi podobný pohled jako my,“ řekl Kelly. „Jejich charakteristiky zahrnují výrazné snížení detekce, exponenciální nárůst výpočetních a senzorových schopností a otevřené systémy misí umožňující rychlou přeprogramovatelnost.“

Rick Joe, americký analytik zaměřující se na čínskou vojenskou technologii, uvedl, že Čína realizuje ambiciózní program v oblasti šesté generace stíhacích letounů. Od roku 2019 se množství informací o pokroku v této oblasti jen zvyšuje. Mezi důkazy Joe řadí umělecké návrhy AVIC, vědecké články a prohlášení vojenských i průmyslových představitelů. Satelitní snímky z října 2021 například ukázaly novou bezocasou stíhačku na letišti Chengdu Aircraft Design Institute.

Joe také zmínil, že design šesté generace letounů je velmi složitý a zahrnuje aerodynamický design a kontrolu, materiály absorbující radarové vlny, letový software, senzorové technologie, datové linky, bojové manažerské systémy, zbraně a integraci s kooperujícími letouny či drony. Podle jeho informací proběhl již letový test technologického demonstrátoru (pravděpodobně ve zmenšeném měřítku), kterému dal pracovní název J-XD. Joe však připouští, že některé subsystémy J-XD (například motory) by mohly zpočátku zaostávat za americkými protějšky, přestože rozdíly v oblasti leteckých motorů mezi Čínou a USA se v posledních desetiletích výrazně zmenšily.

Čína tedy podle všeho pokračuje ve svém úsilí a může se stát vážným konkurentem ve vývoji a nasazení stíhacích letounů nové generace, což by mělo významný dopad na rovnováhu vojenských sil ve světě.

Navzdory těmto pokrokům, ředitel Amerického leteckého výzkumného institutu Brendan Mulvaney vyjádřil pochybnosti ohledně schopnosti Číny vyvinout takto pokročilé bojové letouny. Na otázku, zda je Čína v současnosti schopna vyvinout tyto pokročilé stroje, Mulvaney odpověděl: „Dnes? Ne. Za dvacet let? Určitě. Opakovaně jsme toho byli svědky. Stále méně podceňujeme, čeho může Čína

dosáhnout, když se odhodlá.“

Podle Mulvaneyho bylo dlouho největší slabinou čínského letectví nedostatečné technologické vybavení v oblasti proudových motorů, ale situace se postupně zlepšuje. „Ve výsledku je to jen věda,“ řekl Mulvaney. „Lidem říkám, že fyzika v Berlíně je stejná jako fyzika v Pekingu. Pokud do toho vložíte dostatek času a úsilí, můžete vyrobit dobrý letecký motor, zejména pro vojenské účely.“

Mulvaney také uvedl, že čínské návrhy budoucích bojových letounů směřují k bezpilotnímu provozu, ale věří, že konečný design bude spíše „volitelně pilotovaný“ v závislosti na vývoji systémů umělé inteligence a dalších potřebných technologií. „Není nutné mít pilota v letadle, můžete ho nechat létat autonomně, nebo může fungovat jako loajální křídlo,“ vysvětlil.

Zpráva dále uvádí, že stejně jako americké vize šesté generace bojových letounů počítají s kooperací s drony, i čínští výrobci dronů mají ambiciózní plány. Rick Joe se domnívá, že čínské drony prezentované na leteckých výstavách pravděpodobně nerepresentují skutečné modely vyvíjené pro Lidovou osvobozenou armádu, které budou téměř jistě mnohem pokročilejší. Uvádí, že různé pokročilé bojové drony jsou pravděpodobně „v pokročilém stadiu vývoje nebo testování, možná dokonce již v omezené službě“. Jako jeden z důkazů zmínil uvedení dvoumístné verze stíhačky J-20, kde zadní operátor může ovládat drony, což ukazuje na snahy Číny o kooperaci mezi drony a pilotovanými letouny.

Americká média na závěr shrnují, že pokud se naplní předpověď hlavního konstruktéra Chengdu Aircraft Design Institute Wanga Haifenga, že čínské stíhací letouny šesté generace budou v provozu do roku 2035, pak by prototypy mohly být připraveny ke zkouškám kolem roku 2028. Joe považuje tento časový rámec za realistický, zatímco Mulvaney je o něco skeptičtější, ale přesto odhaduje, že čínský stíhací letoun šesté generace by mohl vzlétnout někdy na konci třicátých nebo na začátku čtyřicátých let 21. století.

AUTOR: Gordon Arthur

Zpracoval: První Zpravy

[ZDROJ](#)